

store egenbetaling. Det er vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at patienterne kommer ud af den klemme, de er bragt i. Det er helt klart det væsentlige for os.

Dernæst er det vigtigt, at vi nu får en langsigtet, holdbar løsning, og så er det, jeg kan se, nu vi har fået hele lovforslaget med bemærkninger, at det udvalgsarbejde, der skal foregå, kun skal beskæftige sig med, hvordan priserne kommer ned på europæisk niveau, og det var nu ikke helt det, vi ønskede os i Det Konservative Folkeparti. Det har været vores klare opfattelse, at udvalget, der jo er bredt sammensat med deltagelse fra lægemiddelindustrien, Danmarks Apotekerforening, Den Almindelige Danske Lægeforening samt selvfølgelig de relevante myndigheder, skulle se på en langsigtet løsning af hele problematikken på tilskudsområdet.

Hvis øvelsen blot går ud på at få priserne på et europæisk gennemsnit, så kunne man jo bare lave en lov, der foreskrev dette. Det ville så blive uden vores deltagelse. Men hvad skal vi så med det her udvalg?

Vi vil altså gerne have, at ministeren i dag bekræfter over for os her fra denne talerstol, at udvalgsarbejdet var ment som en konstruktiv foranstaltning, der skulle lave en langsigtet, holdbar løsning.

Vi ønsker, at ministeren skal lytte til industrien, apotekerne og de læger, der sidder med patienterne til daglig, og være åben over for de løsningsmodeller, der forhåbentlig dukker op, som arbejdet skrider frem.

Ingen, hverken patienterne, de praktiserende læger eller apotekerne, kan være tjent med midlertidige løsninger, der kræver konstant omstilling, ændringer af procedurer og lange forklaringer til undrende patienter.

Kort sagt, Det Konservative Folkeparti har store forventninger til dette udvalgsarbejde, og vi vil nødig skuffes. Derfor håber jeg også, at vi kan opnå enighed om, at udvalgets opdrag skal være bredere, end hvad der er lagt op til i bemærkningerne til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg vil gerne lige på dette tidspunkt benytte lejligheden til at præcisere nogle ting omkring det her udvalgsarbejde, som vi er enige om at iværksætte med deltagelse af også Lægemiddelindustriforeningen, for at rydde eventuelle misforståelser af vejen, som også var ved at brede

sig lidt på baggrund af hr. Preben Rudiengaards indlæg og nu også fru Henriette Kjær.

Jeg vil gerne understrege, at bemærkningerne på det her område ikke er noget kommissorium, men at selve udvalgsarbejdet selvfølgelig vil blive gennemført med den bredde, sådan som vi også havde drøftet det i aftalekredsen, og som selvfølgelig indebærer, at man kigger både på konkurrencefremmende instrumenter og andre instrumenter, der kan bruges til at sikre, at vi i Danmark ikke skal betale mere for lægemidlerne, end man skal i andre europæiske lande. Det er det, der er vores hensigt, og det skal ske på en sådan måde, at vi ikke får den her utilsigtede effekt over for patienterne, som det her helt ulykkeligt er endt med, og som også fru Henriette Kjær jo helt rigtigt beskrev.

Det her udvalgsarbejde anser jeg for at skulle være bredt, hvor man prøver at hente alle de ideer, man kan, for at finde et moderne system, som jeg tror hr. Preben Rudiengaard også nævnte, som også er gennemskueligt i den udstrækning, det overhovedet er muligt på det her område, men som samtidig har det sigte, at vi ikke i Danmark kommer til at betale mere for medicinen, end man gør andre steder.

Og jeg fornemmer egentlig, at vi også på baggrund af de drøftelser, vi har haft mellem partierne, er enige om, hvad det er, der er målet med det her, og jeg ser ikke, der er nogen konflikt at finde her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Da partierne op til sidste års finanslov blev inviteret til forhandlingovre hos sundhedsministeren, stod det hurtigt klart, at alt var aftalt mellem sundhedsministeren og Det Konservative Folkeparti, herunder den aftale om medicinpriserne, som har fået de katastrofale resultater, vi i dag kender.

Det, jeg vil spørge fru Henriette Kjær om, er, hvorfor man ikke kunne forudse, at det ville gå sådan, for hele mekanismen i loven går jo ud på, at man skal fjerne tilskud og gøre medicinen dyrere for patienterne. Det er jo mekanismen i loven. Den har virket. Medicinen er blevet dyrere.

Jeg mener: Hvad er nyt? Det var jo det, man besluttede skulle ske, og derfor kan jeg ikke forstå, man overhovedet har vedtaget loven. Kunne fru Henriette Kjær ikke prøve at forklare Folketinget og befolkningen, hvorfor Det Konservative Folkeparti syntes, at det var en god aftale, at for at få presset medicinalindustrien skulle